

I hvor lang Tid de midlertidige kortere Opsigelsesbestemmelser bør være gældende, lader sig selvsagt ikke paa Forhaand bedømme, men Udvalget har ikke ment at burde foreslaa Lovens Gyldighedsperiode, der forudsættes at begynde den 1. Juli 1940, sat længere end til 1. April 1941.

Som det fremgaar af foranstaaende har et af Udvalgets Medlemmer, *Vinhandler Chr. Gyldenslette*, ønsket Lovudkastet affattet saaledes, at Arbejdsaftaler i alle Tilfælde straks skal kunne opsiges af Arbejdsgiveren med 1 Maanedes Varsel til den 1ste i en Maaned.

Dette Medlem har motiveret sit Standpunkt saaledes:

»Under de ganske usædvanlige Tilstande, der foreligger for Tiden, synes man ikke med Billighed at kunne opretholde det Opsigelsesvarsel til Funktionærerne, der er blevet fastsat i Loven under ganske andre Erhvervsvilkaar, og der bør derfor efter min Mening gives Principalerne i de kriseramte Virksomheder Adgang til straks at kunne sige op med 1 Maanedes Varsel.

Udkastet har jo ved at indskrænke sine Bestemmelser til kriseramte Virksomheder tilstræbt, at Loven kun kommer til Anvendelse, hvor der virkelig er Trang dertil. Men naar dette er Tilfældet, maa det fremhæves, at man ogsaa kun ved straks at sætte Varslet til 1 Maaned virkelig kan hjælpe disse Virksomheder. Som det nedenstaaende Udkast nu er, vil mange af de Virksomheder, der i Løbet af kort Tid vil være nødt til at standse eller indskrænke Driften, komme til at bære en økonomisk Byrde, de ikke kan overkomme, da det — i hvert Fald for Butikshandelens Vedkommende — som Regel vil være umuligt at udrede 3—6 Maaneders Løn til Personalet.

At man meget nødtigt gør Indgreb i velerhvervede Rettigheder, er forstaaeligt. Men under usædvanlige Forhold som de foreliggende maa ellers gældende Regler vige. Det har Handelen, hvis Butikker for en Række Branchers Vedkommende ligefrem i Perioder er blevet lukket, og hvis Indtjeningsmuligheder gennem Lov om Priser, Maksimalavancer og mangfoldige Rationeringsbestemmelser, der nedsætter den sædvanlige Mulighed for Beskæftigelse, er blevet meget stærkt forringet, maattet bøje sig for. Det synes derfor heller ikke ubilligt, at Butikshandelens Medhjælperer under saadanne For-

hold maa afstaa fra ellers velerhvervede Rettigheder.«

Udvalget har endvidere knyttet følgende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer i Udkastet:

»Med Hensyn til de almindelige Synspunkter, der ligger til Grund for Udkastet, henvises til Udvalgets foranstaaende Bemærkninger.

Udkastets Princip er dette, at der for kriseramte Virksomheders Vedkommende midlertidigt indføres en kortere Opsigelsesfrist overfor Funktionæren, dog saaledes at de ved den midlertidige Lovs Ikrafttræden løbende Arbejdsforhold, saafremt de ikke allerede er opsagt, ikke kan opsiges til Ophør til et tidligere Tidspunkt end det, til hvilket de kunde være bragt til Ophør ved Opsigelse, saafremt Opsigelse var givet ved Lovens Ikrafttræden.

Til § 1.

Som foran anført finder det midlertidige kortere Opsigelsesvarsel kun Anvendelse for Virksomheder, der er ramt af den nuværende Krise. I § 1 er der givet en Række typiske Eksempler paa Omstændigheder, der kan medføre, at Virksomheden er kriseramt i Lovens Forstand, men denne Opregning er ikke udtømmende, jfr. Tilføjelsen »eller lignende«. Det afgørende er ikke, om vedkommende Fag eller Branche, men derimod om vedkommende enkelte Virksomhed er kriseramt. Virksomheden er kun kriseramt i Lovens Forstand, naar de foreliggende Vanskeligheder for Virksomheden staar i Forbindelse med de for Tiden raadende særlige Forhold. At en Virksomhed er i økonomiske Vanskeligheder, giver saaledes ikke Adgang til Benyttelse af Lovens Bestemmelser, naar disse økonomiske Vanskeligheder ikke har nogen væsentlig Forbindelse med de for Tiden foreliggende særlige Forhold. Paa den anden Side kan det ikke kræves, at Virksomheden for at omfattes af Bestemmelsen skal være i øjeblikkelige økonomiske Vanskeligheder. Saafremt en Virksomhed er delt i flere Afdelinger, der ikke alle er kriseramte, kan de kortere Opsigelsesfrister normalt kun bringes til Anvendelse overfor det Personale, der er beskæftiget i de kriseramte Afdelinger. De kortere Opsigelsesfrister forudsættes efter Omstændighederne at kunne anvendes overfor Funktionærer, hvis